

นาย ต.เง็กชวน* แห่งห้าง ต.เง็กชวน

T. Ngek Chuan: The Man, the Legend

ราตรี ธันวารจร**

Ratree Dhanvarjor

บทคัดย่อ

นาย ต.เง็กชวน (T. Ngek Chuan) ผู้จัดการโรงภาพยนตร์บางลำพู เป็นเจ้าของร้าน ต.เง็กชวน สี่แยกบางลำพู ประตุนิคม เมื่อประมาณ ๘๐ ปีที่แล้ว ร้านดังกล่าวตั้งอยู่ปากซอยทางเข้าโรงภาพยนตร์บางลำพู เป็นร้านที่ทำให้สี่แยกบางลำพูมีชีวิตชีวายามราตรี ถึงแม้ท่านจะเล่าเรียนมาน้อย แต่ท่านก็รักหนังสือและการทำหนังสือ ท่านได้ผลิตหนังสือชื่อภาพยนตร์ และหนังสือภาพยนตร์ชุด เพื่อช่วยผู้ชมภาพยนตร์ในสมัยนั้นให้เข้าใจเนื้อเรื่องภาพยนตร์ ซึ่งเป็น “หนังสือ” เมื่อยุติการทำหนังสือดังกล่าวข้างต้น ท่านก็หันไปผลิตนิตยสารสุภาพสตรีชื่อ เนตรนารี ร้าน ต.เง็กชวนซึ่งได้พัฒนาเป็นห้าง ต.เง็กชวนและห้างหุ้นส่วนจำกัดเป็นลำดับ จำหน่ายสินค้าหลากหลายชนิด สินค้าที่ทำให้ร้านมีชื่อเสียง คือผลิตภัณฑ์เข็มขัดและสร้อยคอ สร้อยข้อมือทำจากคลีเม้นต์และแผ่นเสียงตรากระต่าย ท่านได้ผลิตเพลงทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล และเพลงพื้นเมือง ทั้งภาคเหนือ อีสาน กลางและใต้ และท้ายสุดท่านได้มุ่งผลิตเพลงนาฏศิลป์ไทย ท่านเป็นคนมุ่งมั่นทำกิจการทั้งด้านหนังสือและแผ่นเสียง จนได้รับ

* คำว่า ต.เง็กชวน เป็นชื่อเฉพาะ

** รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สมญานามว่า “เจ้าแห่งหนังสือภาพยนตร์” และ “พ่อค้าผู้อุทิศตัวเพื่อการดนตรีและนาฏศิลป์ไทย”

ท่านได้ทำคุณประโยชน์และสาธารณประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง จนได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวในการพระราชทานนามสกุล “ธันวารชร” และได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในการพระราชทานตราตั้ง (ตราครุฑ) ให้จำหน่ายสินค้า อาทิ แผ่นเสียง ในนามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

Abstract

Mr. T. Ngek Chuan was the proprietor of Banglumpoo Cinema and the owner of the T. Ngek Chuan store on the Banglumpoo Junction (then 'New Gate'). The store was established 80 years ago at the entrance of the Banglumpoo Cinema, rending much light and colour to the Bamlumpoo Junction. Though not strictly a scholar, he loved books and publishing. His books on 'Films' and 'Series' helped the theatre-goers of his time appreciate silent films. He also published a women's magazine called 'Netnaree' or 'Girl Scouts'.

The T. Ngek Chuan shop, which later became T. Ngek Chuan Store and Partners Limited, sold a variety of merchandise, but those that made its name were belts, gold- and silver-plated jewellery, and the 'Rabbit-Brand' records. He recorded every kind of music: Thai classical, Thai modern, folk music from the North, the Central Region, the Northeast and the South, and Thai classical dance music. He was devoted to both book-making and recording and became known as 'the King of Film Books' and 'the Merchant Dedicated to Thai Music and Fine Arts'.

In recognition to his services, King Prajadhipok gave him the last name 'Dhanvarjor' and King Bhumibhol allowed him to use the Royal Garuda Regalia of his patronage in his shop.

เมื่อประมาณ ๘๐ ปีที่แล้ว เมื่อเอ่ยถึง “บางลำพู ประตุนิคม” ทุกคนต้องนึกถึงชายรูปงามลั่นทนต์ ล่ำสัน ผิวขาว ท่าทางเอากการเอางาน หน้าตาขี้มยิ้มแจ่มใส ใจกว้าง กล้าได้ กล้าเสีย ผู้รักการทำหนังสือและรักการค้าขาย ชายผู้นั้นคือ นาย ต.เจ๊กชวน

ต.เจ๊กชวน หรือ นายชวน ธนวรรช เป็นผู้จัดการ โรงภาพยนตร์ในเครือสยามภาพยนตร์บริษัท เป็นผู้รวบรวม และเป็นผู้ผลิตหนังสือชื่อภาพยนตร์และหนังสือภาพยนตร์ชุด ที่สำคัญคือ เป็นเจ้าของห้าง ต.เจ๊กชวน สีแยกบางลำพู ประตูใหม่และห้างหุ้นส่วนจำกัด ต.เจ๊กชวน เลขที่ ๙๖-๑๐๒ ถนนพระสุเมรุ บางลำพูในปัจจุบัน และเป็นผู้ผลิตแผ่นเสียง **ตรากระต่าย** ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

นาย ต.เจ๊กชวน มีชื่อสกุลเดิมว่า เจ๊กชวน แซ่เตีย เกิดเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๒ ที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นบุตรชายคนที่ ๒ ของนายเตี้ยย่นเกิดกับนางเหลียม บิดาของท่านเป็นจีนแซ่ ชาวตลาดบ้านใหม่เรียก ท่านว่า “จีนแซ่แสง” นาย ต.เจ๊กชวนมีพี่น้องอีก ๔ คน คือ พี่ชายคนโตชื่อนายบริดี (ชุ่นฮ้วน) น้องชายคนแรกชื่อนายพันธ์ (พังฮ้วน) น้องชายคนที่สองชื่อนายเก่งกล้า (เก้อฮ้วน) และน้องชายคนสุดท้ายชื่อนายอาคม (อ้วนเคี้ยง) และท่านมีน้องสาวเพียงคนเดียว ซึ่งเป็นบุตรคนที่ ๕ ชื่อนางสุคนธ์ ศรีธรรม (ซิวเฮียง)

นาย ต.เจ๊กชวนได้รับการศึกษาชั้นมูล (เทียบเท่ากับชั้นอนุบาลปัจจุบัน) จาก โรงเรียนวัดเทพนิมิต ตำบลบ้านใหม่ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่ออายุได้ ๑๗ ปี บิดาจึงส่งท่านเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเป็นลูกจ้างของห้างฮะเล้ง ถนนทรงวาด ห้างนี้เป็นห้าง ที่ทำการค้าติดต่อกับต่างประเทศ ท่านได้รับเงินเดือน เดือนละ ๑๒ บาท ด้วยความ ขยันขันแข็ง เอาใจใส่การทำงาน ที่สำคัญคือซื้อตรงและซื้อสัตย์ จนเจ้าสัวเจ้าของห้างไว้ใจ ท่านจึงได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหลงจู๊ มีหน้าที่เป็นพนักงานขายและเป็นคนเก็บเงินตาม ลำดับ ได้ขึ้นเงินเดือนเป็นเดือนละ ๒๔ บาท ท่านทำหน้าที่นี้อยู่ ๓ ปี และประสบการณ์ ที่ท่านได้รับจากการทำงานที่ห้างฮะเล้งจึงเป็นแรงผลักดันให้ท่านได้มา

ท่านเองในภายหลัง

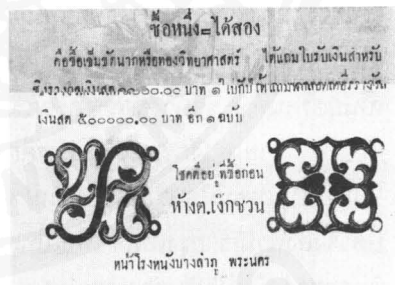
นาย ต.เจ๊กชวน ได้เข้าทำงานกับบริษัทสยามภาพยนตร์บริษัทซึ่งพัฒนาเป็น บริษัทพัฒนารในภายหลัง ในหน้าที่ผู้ควบคุมภาพยนตร์ซึ่งสมัยนั้นคือ “หนังเจียบ”

ไปฉายทางภาคใต้คือที่บ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากท่านทำงานได้ผลดี ทางบริษัทจึงเรียกกลับมาที่กรุงเทพฯ เพื่อรับตำแหน่งเป็นผู้จัดการโรงภาพยนตร์ในเครือของบริษัท คือ นางเล้ง บางรัก ปันัง และในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ ท่านได้เป็นผู้จัดการโรงภาพยนตร์บางลำพู

นาย ต.เง็กชวนมีนิสัยรักการค้าและรักเด็ก ในเวลารว่างท่านไปรับหนังสือพิมพ์สยามราษฎร์ และเดลิเมล์มาให้เด็กแห่งดูโฆษณาของโรงภาพยนตร์นำไปจำหน่าย กำไรจากการจำหน่ายก็แบ่งกันคนละครึ่ง ท่านเก็บหอมรอมริบจนสามารถเช่าตึกแถวหน้าปากซอยเข้าโรงภาพยนตร์ตั้งเป็นร้าน ต.เง็กชวน เลขที่ ๑๓๕-๑๓๗ สีแยกบางลำพู ประตูใหม่ เปิดจำหน่ายสินค้าตั้งแต่เช้าประมาณ ๐๘.๐๐ น. - ๒๒.๐๐ น. ร้าน ต.เง็กชวนจำหน่ายเครื่องสำอาง เสื้อผ้า ของใช้ในบ้าน ของเล่นและของใช้เบ็ดเตล็ดต่างๆ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งยังเป็นสำนักงานจำหน่ายหนังสือเกี่ยวกับภาพยนตร์ในสมัยนั้น ภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นประเภทคาบอย บู้ โลดโผน มีเรื่องตลกบ้าง เช่น เรื่องชาลี แชนปลิน

เนื่องจากภาพยนตร์เป็น “หนังเจียบ”

ไม่มีเสียงสนทนาของผู้แสดงเหมือนในปัจจุบัน มีแต่บทบรรยายและบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ และการบรรยายมีเฉพาะตอนสำคัญของเรื่องเท่านั้น ดังนั้น นาย ต.เง็กชวนจึงได้รวบรวมนักเขียนจำนวนหนึ่งซึ่งสนใจและเข้าใจลีลาภาพยนตร์แต่งเป็นหนังสือเพื่อช่วยให้ผู้ชมภาพยนตร์เข้าใจเรื่องภาพยนตร์ก่อนที่จะเข้าชมและอาจใช้เป็นหนังสืออ่านเล่นได้ด้วย หนังสือดังกล่าวมีลักษณะต่างกันเป็น ๒ แบบ แบบแรกเป็นหนังสือเล่มบาง พิมพ์แบบ ๑๖ หน้ายก ราคา ๑๕ สตางค์ และ ๑๐ สตางค์ (ในระยะแรก) และพิมพ์แบบ

๓๒ หน้ายก ราคาเพียง ๕ สตางค์ หนังสือพิมพ์สยามราษฎร์ และเดลิเมล์

ส่วนแบบที่สองเป็นหนังสือเล่มหนา พิมพ์แบบ ๑๖ หน้ายก ราคา ๒๐ สตางค์ และมีให้เช่าเล่มละ ๑ สตางค์ หนังสือแบบนี้ ชื่อหนังสือภาพยนตร์ชุด

หนังสือชื่อภาพยนตร์ เป็นหนังสือที่เรียกชื่อตาม
ชื่อของภาพยนตร์ที่แปลเรียบเรียง เช่น หอด빙 เรียบเรียง
จากภาพยนตร์ชื่อ Riden Wild หัวใจมนุษย์ เรียบเรียงจาก
ภาพยนตร์ชื่อ Human Harts* จะดูนางให้ดูแม่ เรียบเรียง
จากภาพยนตร์ชื่อ Enlighten Thy Daughter ฯลฯ หนังสือ
ชื่อภาพยนตร์ดังกล่าวออกจำหน่ายทุกวันและจำหน่ายได้ดี
ทั้งนี้เพราะนาย ต.เง็กชวนรู้ว่าภาพยนตร์เรื่องใดจะเข้าฉาย
เมื่อใด และท่านก็พิมพ์หนังสือชื่อภาพยนตร์ออกจำหน่าย
ก่อนที่ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ จะเข้าฉาย คนจึงนิยมซื้ออ่าน
กันมาก หนังสือลักษณะดังกล่าวนี้ออกจำหน่ายในปี พ.ศ. ๒๔๖๖-๒๔๖๙

นักเขียนที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิตหนังสือชื่อภาพยนตร์นี้ อาทิ นักเขียนที่มีนามปากกาตั้งนี้ “สมจินตนา” “เจ้าเงาะ” “คนธรรพ์” “ศิลปิน” “แมวดราว” “นางสาวต๋น” “ดาวเวียน” “วาสุกรี” “สุบงกช” “นาครพิณธ์” “บันหยี่” “แสงเทียน” “ตุ๊กตายุอดรัก” “คุณเข” “คุณปทุม” “ส.บุญเสนอ” ฯลฯ ถ้านั่งไล่ชื่อภาพยนตร์ออกจำหน่ายตรงกับวาระสำคัญของชาติ หนังสือดังกล่าวก็จะมีค่าประพันธ์ด้วย ส่วนใหญ่นายชิต บุรทัตจะเป็นผู้ประพันธ์ เช่น ในหนังสือชื่อภาพยนตร์ เรื่องที่ ๓๖๗ **หมัดช้อน** ซึ่ง “ตุ๊กตายุอดรัก” เป็นผู้เรียบเรียง ราคาเล่มละ ๑๐ สตางค์ มีค่าประพันธ์ของนายชิต บุรทัต ชื่อ “สัตมราชสดุดี ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสกษัตริย์สมัยพระราชพิธีฉัตรมงคล และพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๔-๒๖ พฤษภาคม ๒๔๖๙”

เนื่องจากหนังสือดังกล่าวพิมพ์ออกจำหน่ายทุกวัน ในระยะแรกมีหลายเล่มต่อกัน เพราะภาพยนตร์ในครั้งนั้นมีหลายม้วนจบ ในระยะหลังนาย ต. เกิกชวนได้พัฒนาให้เป็น ลักษณะเล่มเดียวจบต่อภาพยนตร์ ๑ เรื่อง ดังนั้นโรงพิมพ์ที่ผลิตหนังสือชื่อภาพยนตร์ จึงมีหลายโรงพิมพ์ อาทิ โรงพิมพ์ไพบูลย์วรรณวิทย์ โรงพิมพ์นายจรงเด็ก ฯลฯ แต่ส่วนใหญ่ จะพิมพ์ที่อักษรศรีสวัสดิ์ ตลาดน้อย พระนคร ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อความต้องการของตลาด

หนังสือภาพยนตร์ชุด เนื้อหาเป็นลักษณะบันเทิงคดีและมีสาระเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ที่สยามภาพยนตร์บริษัทจัดฉาย ในการนี้ นาย ต.เง็กชวนในฐานะเจ้าของ ทำหน้าที่บรรณาธิการหนังสือและผู้รวบรวม มีหน้าที่เขียนคอลัมน์ “หมายเหตุของ ผู้รวบรวม” ไว้ท้ายเล่ม นายต่วน ยาวะประภาส รับหน้าที่เสาะหาเรื่องต่างๆ มาลงพิมพ์ นายเชื้อ อินทรพิุต รับหน้าที่ควบคุมแผนกวิ นายแอนโทนี สมิต รับหน้าที่แปลเรื่อง ต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวกับภาพยนตร์ต่างประเทศที่สยามภาพยนตร์บริษัท นำมาจัดฉาย โดยใช้นามปากกาว่า “สุวรรณดารา” คุณแรม พรหมโบล เนติบัณฑิตหญิงคนแรก รับหน้าที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องสุภาพสตรี และ “ถ. ระว่างภัย” เป็นผู้ควบคุมหน้า ละครพูด*เป็นต้น หนังสือภาพยนตร์ชุดฉบับปฐมฤกษ์ปีที่ ๑ เล่มที่ ๑ ออกจำหน่ายเมื่อ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๙ และได้พิมพ์ออกจำหน่ายถึงประมาณตุลาคม ๒๔๗๐ ส่วนราคาจำหน่ายเล่มละ ๒๐ สตางค์

นักเขียนที่เป็นกำลังในการผลิตหนังสือภาพยนตร์ชุด มีอาทินักเขียนที่มี นามปากกาดังนี้ “กุหลาบขาว” “สันหวัรรงค์” “ศิลปิน ศรีเงินยวง” “ศรีเสนันท์” “พ่อ หมึก” “พ่อหวาน” “พ่อด้อย” “ทิดเขียว” “คุณเข” (นายเชื้อ อินทรพิุต) “พระอภัย” (นาย ภัคดี บุญนา) “พระลอ” “เณรแก้ว” “สามเณรเพิ่มสุข” “แม่สะอั้ง” “แม่ระเบียบ” (นาย เชื้อ อินทรพิุต) “ท้าวสามล” “เจ้าเงาะ” “นางสาวแรม” (นางสาวแรม พรหมโบล) “ผ.ทรัพย์สาร” “นางสาวขำเลื่อง” “ตึกตายอดรัก” “จุลจันทร์” “วงศ์ กระแสสินธุ์” “คุณปทุม” “แม่ปาดิน” “ป. หวานนท” “ส. บุญเสนอ” (นายเลว บุญเสนอ) “พ่ออยู่” “โสรจจ” “นาคบริพันธ์” “จันทปภา” “หนูแหวน” “ช. บุญนา” “อ.ด.ร.” “นิลวรรณ” “จิตต์โสภณ”

เนื้อหาในเล่มนอกจากจะมีเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ ต่างประเทศที่สยามภาพยนตร์บริษัทนำเข้ามาฉายแล้ว ยังมี เรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยที่มีบริษัทต่างๆ ในประเทศไทย จัดสร้างเอง เช่น บริษัทศรีบูรพาภาพยนตร์ เป็นต้น หนังสือ ภาพยนตร์ชุดจะจัดนักเขียนของบริษัทไปสัมภาษณ์พระเอก

หรืองานเขียนของภาพยนตร์ไทยต่าง ๆ | โดยนาย ต.เง็กชวน
เป็นผู้ติดต่อประสานงาน ดังนั้น ในหนังสือดังกล่าวจะมีรูป

ฉบับที่ ๑๓ ราคา ๒๐ สต.

* ผู้ควบคุมหน้าละครพูด หมายความว่า เป็นผู้รับผิดชอบหาบทละครพูดมาลงพิมพ์

นาย ต.เจ็กชวนหรือนักเขียนของหนังสือ เช่น นายภักดี บุญนาค และพระเอกของภาพยนตร์ไทยเรื่องต่างๆ เช่น นายมานพ ประภากรักษ์ นายมงคล สมนนัญ เป็นต้น

ถ้าเป็นเรื่องสั้นจะมีนักเขียนต่างเวียนกันเขียนเรื่องลงพิมพ์ในหนังสือแต่ละเล่ม
ยกเว้นนายออบ ไชยสุคนธ์เดียวที่สามารถเขียนเรื่องแปลและเรียบเรียงนิยาย **ไอคุคุบุ**
ลงพิมพ์ได้หลายเล่มจนเรื่องจบ ถ้าหนังสือ **ภาพยนตร์ชุด**ออกจำหน่ายตรงกับวาระ
พิเศษ นายชิต บุรทัต จะเป็นผู้ประพันธ์บทกวี เช่น วันปิยมหาราช นายชิต บุรทัตได้
ประพันธ์วลัณตติกลั่นที่ไว้ในหนังสือ **ภาพยนตร์ชุดฉบับพิเศษ** ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๐

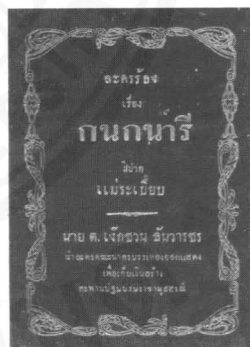
ประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๔ หนังสือภาพยนตร์ชุดได้ยุติการพิมพ์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในวงการภาพยนตร์ต่างประเทศ คือภาพยนตร์มีเสียงในฟิล์ม ซึ่งบริษัทภาพยนตร์ต่างๆ ในประเทศไทยก็ส่งภาพยนตร์เสียงในฟิล์มเข้ามาฉายในประเทศ

สำนักงานของหนังสือภาพยนตร์ชุด คือ ร้าน ต.เง็กชวน ตึกแถวเลขที่ ๔๕-๔๗-๔๙ ปากตรอกโรงหนังบางลำพู ประตูใหม่ จังหวัดพระนคร โทรศัพท์เลขที่ ๕๖๐ นับได้ว่าในสมัยรัชกาลที่ ๖ และรัชกาลที่ ๗ นาย ต.เง็กชวน ได้รับสมญานามว่า “เจ้าแห่งหนังสือเรื่องภาพยนตร์” (ส.บุญเสนอ, ๒๕๔๔, น. ๙๑)

“ศศิวิมล” “ฉอ้อน นาคทรรพ” “ม.เลื่อน” “จ.กรลักษณ์” “สร้อยสน” “ศุภวรรณ” “แม่เล็ก” “ชุดช้อย” “พราหมณี” นักเขียนนวนิยายประเภทเรื่องสั้นคือ “ส.มีมทา” แต่งเรื่องแหวนวงเดียว “ล.วิระโยธิน” แต่งเรื่องจากรัก-จากรบ “ประไพพักตร์” แต่งเรื่องวันเสาร์ “วร กระแสสินธุ์” แต่งเรื่อง จดหมายฉบับหนึ่ง “พระอภัย” แต่งเรื่องเหยียบดอกศอก นิตยสารฉบับนี้เป็นนิตยสารรายปักษ์ออกเดือนละ ๒ เล่ม คือ ฉบับวันที่ ๑ กับวันที่ ๑๕ ของเดือน คณะทำงานมีนายพร้อม สำเร็จประสงค์ เป็นบรรณาธิการ นางซิวเฮียง ธันวารธร (น้องสาวนาย ต.เจ็กชวน) เป็นเจ้าของ นางสาวพะยอม ธันวารธร (บุตรสาวคนโตของนาย ต.เจ็กชวน) เป็นผู้จัดการ โดยมีนาย ต.เจ็กชวน ธันวารธร แห่งห้าง ต.เจ็กชวน เป็นผู้อุปถัมภ์

นอกจากห้าง ต.เจ็กชวนจะเป็นสำนักงานของนิตยสารเนตรนารี ซึ่งพิมพ์ที่โรงพิมพ์ฮั่วแซ ถนนพระสุเมรุ บางลำพูแล้ว ยังจำหน่ายสินค้าต่างๆ เช่น เข็มขัด วิทยาศาสตร์ สร้อยคอ สร้อยข้อมือวิทยาศาสตร์ ซึ่งทำนผลิตจากโรงงานของท่านเอง สินค้าดังกล่าวทำชื่อเสียงให้แก่ห้าง ต.เจ็กชวนเป็นอันมาก นอกจากนี้ทางห้างยังจำหน่ายสินค้าจากต่างประเทศ เช่น นาฬิกาพก นาฬิกาแขวนจากประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ของเด็กเล่น มีรถแข่ง ตุ๊กตาแสนสวย เป็นต้น

ในปลายสมัยรัชกาลที่ ๖ และในสมัยรัชกาลที่ ๗ นาย ต.เจ็กชวนเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ผู้ทำให้ย่านบางลำพูประตูใหม่ มีชีวิตชีวายามราตรีในฐานะผู้จัดการโรงภาพยนตร์บางลำพู และพ่อค้าเจ้าของร้าน ต.เจ็กชวน ในระยะนั้นการละครได้รับอิทธิพลจากตะวันตก มีการแสดงละครพูด ละครร้อง เป็นต้น นาย ต.เจ็กชวนได้มีโอกาสจัดแสดงละครร้องหลายครั้ง มีละครร้องเรื่องหนึ่งชื่อ **กรรมแห่งความรัก** ซึ่งพัฒนาจากนวนิยายศอก เนื้อเรื่องได้จากชีวิตรักจริงของนาย ต.เจ็กชวนเอง ผู้ประพันธ์เป็นนวนิยายคือ “กุหลาบขาว”

นวนิยายดังกล่าวประชาชนนิยมอ่านเป็นอย่างมาก จนสามารถพิมพ์ออกจำหน่ายได้

อย่างน้อย ๓ ครั้ง เมื่อนวนิยายดังกล่าวติดตลาด เช่นที่เห็นจากเตเหว เขยเขย ขนพรวนพรวน นามปากกา “แม่ระเบียบ” ประพันธ์เป็นบทละครร้อง ท่านเช่าโรงภาพยนตร์บุษยพรรณ เล่นละครร้องเรื่องนี้ติดต่อกัน ๒ คืนจึงจบเรื่อง ละครร้องเรื่องนี้ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม ทั้งนี้เพราะท่านเลือกนายบุญนาถ ซึ่งเป็นทั้งพระเอกและเจ้าของละครคณะ

นาครบรรทอง เป็นผู้แสดง ละครคณะนี้เป็นละครคณะเดียวที่มีผู้นิยมดูมากที่สุดในประเทศสยามระยะนั้น ละครเรื่องอีกเรื่องที่สำคัญและเป็นละครที่จัดขึ้นเพื่อสาธารณประโยชน์ของบ้านเมือง ได้แก่ การจัดแสดงละครเรื่อง **กนกนารี** ในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๗๓ เล่นคืนเดียวจบ ท่านจัดแสดงพร้อมพิมพ์บทละครดังกล่าวในวาระนี้ด้วย ผู้ประพันธ์คือ “แม่ระเบียบ” (นายเชื้อ อินทรทุด) ผู้แสดงคือคณะละครนาครบรรทอง แสดงที่โรงภาพยนตร์บ้านหม้อ รายได้จากการแสดงเรื่องนี้และจากการพิมพ์บทละครจำหน่ายก็เพื่อเก็บเงินสมทบทุนสร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ หรือสะพานพุทธยอดฟ้าในปัจจุบัน การดำเนินงานเพื่อจัดเล่นละครเพื่อการกุศลในครั้งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะได้รับความร่วมมือในการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน เช่น หนังสือพิมพ์**ศรีกรุง** ของนายมานิต วสุวัต หนังสือพิมพ์**บางกอกการเมือง** **พิมพ์ไทย** **เจริญกรุง** **เดลิเมล์แผนกอังกฤษ-ไทย** **ไทยเชชม** **หลักเมือง** **บางกอกโตม** **สยามออฟเซเตอร์** หนังสือพิมพ์จีน เช่น **จินตงฮั่ว** **ก๊กม้น** **ซินเจ็ง-ยิตป้อ** เป็นต้น

ผลจากการทำประโยชน์แก่บ้านเมืองและมหาชนดังกล่าว ทำให้นาย ต.เจ๊กชวนได้รับพระราชทานนามสกุล “ธันวารชร” จากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ความหมายของนามสกุลตรงกับชื่อบิดาของท่าน คือ ยืนเกียด ซึ่งแปลว่า “ธนูงาม”

ในด้านรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล นาย ต.เจ๊กชวนได้มีโอกาสดัดละครเรื่อง **ประเทศเป็นบ้าน ทหารเป็นรั้ว** เพื่อต้อนรับนางสาวสยาม ณ โรงมหรสพพัฒนากร รายได้เก็บเงินบำรุงกองทัพลาย เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ นอกจากนี้ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ท่านยังได้ทำหนังสือบรรยายประกอบภาพยนตร์ไทยจำหน่ายหลายเล่มละ ๕ บาท เช่น เรื่อง**ปิศาจเครือฟ้า** **กะเหรี่ยงไทรโยค** **เด็ดดวงใจ** และ**จันทร์เจ้าขา** ซึ่งเคยเล่นเป็นละครวังคณะจันทโรราสของ “พรานบุรพ์” มาแล้ว ๖๙ ครั้ง ผู้สร้างและผู้กำกับ คือนายสิน สีนุญเรื่อง โดยมีนายจวงจันทร์ จันทรคณา หรือ “พรานบุรพ์” เป็นที่ปรึกษา ผู้ออกทุนสร้างคือ นายกิมลั้ง เคียงศิริ ใช้งบประมาณในการผลิตภาพยนตร์ดังกล่าวถึง ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อครั้งเป็นละคร นางสาวประทุม ประทีปเสนแสดงเป็นนางเอก เมื่อสร้างเป็นภาพยนตร์ไทย นางสาวสายสนม หัพนานนท์ นางงามจังหวัดราชบุรี ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ แสดงเป็นนางเอก และในการพิมพ์หนังสือของท่านทุกครั้งจะมีโฆษณาสินค้าของร้าน ต.เจ๊กชวนแทรกอยู่

เป็นประจำ นับได้ว่าท่านเป็นนักโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถยอดเยี่ยมคนหนึ่งทีเดียว

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๑ นาย ต.เง็กชวนทำงานที่สยามภาพยนตร์บริษัทในฐานะผู้จัดการโรงภาพยนตร์นางเลิ้งหรือเฉลิมธานี ท่านเข้าร้านไม้เล็ๆ ปากซอยโรงภาพยนตร์จำหน่ายหนังสือพิมพ์รายวันต่างๆ เล่มละ ๓ สตางค์ จำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด เครื่องใช้ส่วนตัวและเครื่องใช้ในบ้าน เป็นต้น จนเมื่อท่านย้ายมาทำหน้าที่เป็นผู้จัดการโรงภาพยนตร์บางลำพู ท่านได้เช่าตึกแถวปากซอยโรงภาพยนตร์เลขที่ ๔๕-๔๗-๔๙ ตั้งเป็นร้าน ต.เง็กชวน (บริเวณที่เป็นธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาบางลำพูในปัจจุบัน) เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๕ ร้าน ต.เง็กชวนได้เปิดร้านตั้งแต่เช้าจนถึงเวลาประมาณ ๒๒ นาฬิกา ซึ่งเป็นเวลาที่ภาพยนตร์เลิกฉาย ร้านนี้จึงเป็นที่นิยมของผู้มาชมภาพยนตร์และคนอื่นๆ เพราะมีสินค้าทุกชนิดที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น เสื้อผ้า กางเกงแพร นาฬิกา เครื่องใช้ในบ้าน เช่น เครื่องแก้ว แจกัน เครื่องสำอาง เช่น น้ำหอม และน้ำมันใส่ผม “จันทร์เจ้าขา” “นางสาวสุวรรณ” ของเล่นเด็ก ฯลฯ สินค้าส่วนใหญ่สั่งตรงมาจากต่างประเทศทั้งสิ้น สินค้าที่ทำชื่อเสียงให้ร้านคือ เข็มขัดทอง และเข็มขัดนาวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีคุณสมบัติ “ไม่ลอกไม่ดำ” และที่สำคัญคือเป็นสถานที่จำหน่ายหนังสือชื่อภาพยนตร์ หนังสือภาพยนตร์ชุดและเนตร์นารี ร้าน ต.เง็กชวนจึงเป็นสถานที่ที่ทำให้ย่านบางลำพูมีชีวิตชีวาตั้งแต่เช้าจนถึงยามราตรี และกลายเป็นความนิยมของพ่อค้าในย่านบางลำพูตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ด้วยเหตุที่นาย ต.เง็กชวนเป็นคนรักการดนตรีชอบฟังกระบอกเสียงมาตั้งแต่ยังเด็ก ท่านจึงสนใจการจำหน่ายแผ่นเสียงโดยเริ่มรับแผ่นเสียงที่ผลิตจากต่างประเทศของห้างสุธาติลก ห้างรัตนมาลา และปิกgrim เป็นต้น มาจำหน่ายที่ร้าน ต.เง็กชวน การจำหน่ายแผ่นเสียงในครั้งนั้นประสบความสำเร็จพอสมควร ดังนั้นในปลายปี พ.ศ. ๒๔๖๘ ท่านจึงตัดสินใจผลิตแผ่นเสียงจำหน่ายเอง การอัดเสียงเพื่อผลิตเสียงทำกันหลายครั้ง ประมวลผลการผลิตก่อนสงครามโลกครั้งที่สองจะยุติมี ๘ ครั้งดังนี้

ครั้งแรกในปลายปี พ.ศ. ๒๔๖๘ เมื่อห้างสุธาติลกได้ติดต่อช่างวิศวกรจากโรงงานผลิตแผ่นเสียงจากต่างประเทศมาอัดแผ่นเสียงของห้าง นาย ต.เง็กชวนได้ติดต่อนายช่างวิศวกรคนนั้นมาอัดแผ่นเสียงของท่านต่อจากห้างสุธาติลก เพลงที่อัดแผ่นเสียงในครั้งนั้น คือบทประพันธ์ของนายชิต บุรทัต ซึ่งแต่งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภยชาติเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่พระองค์ท่าน

เสด็จขึ้นครองราชสมบัติ เพลงนี้เป็นเพลงดับ ๓ แผ่นจบ ชื่อเพลงปลุกไทยปลื้ม นอกจากนั้นยังอัดเพลงไทยเดิมต่างๆ อาทิ ดับแมง ลาวเจ้าชู แปดบทเถา ฯลฯ และเพลงไทยอื่นๆ ผู้ขับร้องฝ่ายหญิงคือ นางลูกอินทร์ ฝ่ายชายคือ นายฉัตร บุญยเกียรติ ขุนเพราะสำเนียงดนตรีที่ใช้บรรเลงมีปี่พาทย์ แตรวง และเครื่องสายไทย

ครั้งที่สองในปี พ.ศ. ๒๔๗๑ เพลงที่อัดมีอาทิ เขมรไทรโยค บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บทเพลงจากละครเรื่องแบบละครคณะปรีดาภัยของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ บทละครเรื่อง “กรรมแห่งความรัก” ของ “แม่ระเบียบ” ซึ่งดัดแปลงจากนวนิยาย ประพันธ์โดย “กุหลาบขาว” เพลงบรรเลงด้วยดนตรีล้วน เช่น เพลงสามเล่า เพลงเต่ากินผักบุ้ง เพลงทองย่อน ฯลฯ เพลงที่มีผู้ร้องคือเพลงของ “แม่แก้ว” และ “แม่หวาน” มีเพลงสก็อตแลนด์ ราตรีสวัสดิ์ ปัตตาเยีย ฯลฯ นอกจากนี้ยังอัดจำอวดของคณะนายต่วน แก้วดวงโต เช่น เรื่อง จินชายผ้า มโนราห์ หมออุแม่ญ

ครั้งที่สามในปี พ.ศ. ๒๔๗๓ เพลงที่อัดเสียงในครั้งนี้ คือ เพลงไทยทำนองเพลงฝรั่งใช้เครื่องสายบรรเลง เพลงที่อัดเสียงเป็นเพลงประพันธ์โดย “พรานบุรพ์” มีอาทิ เพลงอาลัยรัก จันทรแรม จันทรแจ่ม ชับมาลินีฯ เพลงปลุกใจ เช่น เพลงสละชีพเพื่อชาติ เพลงปลุกใจทหารเหล่าต่างๆ เพลงปลุกใจลูกเสือเนตรนารี เพลงยวาทิม เพลงคลื่นสู่ลม ของ “นาคะประทีป” กับ “เสวียรโกเศศ” เพลงสดุดีรัฐธรรมนูญ ของนายชิต บุรทัต เพลงกลอนดลกของ “หวล สุนทราชน” เพลงแหล่ต่างๆ เช่น แหล่เทศน์ของ “นายวิเชียร” แหล่หนังตะลุงไหว้ครู แหล่เรือพระร่วง นอกจากนี้ยังอัดพวกจำอวด ลำตัด ละครบท เรื่องพระอภัย ของนายต่วน แก้วดวงโต ฯลฯ นักร้องที่มีชื่อเสียงในขณะนี้คือ นักร้องเสียงทอง ประทุม ประทีปเสน และสงวน รัตนทัศน์

ครั้งที่สี่ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นช่วงที่บ้านเมืองประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ “แผ่นเสียงตรากระต่าย” ของนาย ต.เง็กชวนเริ่มผลิตเพลงไทยสากลเป็นครั้งแรก เพลงที่อัดเป็นบทเพลงจากละครเรื่องเด่นๆ ของคณะละครจันทโรภาสของ “พรานบุรพ์” และบทเพลงจากคณะละครเพชรโรภาสของ “เพชรรัตน์” เพลงที่อัดในครั้งนี้อาทิ เพลง จันทรเจ้าชา จันทรจากฟ้า กล้วยไม้ หวนให้ใจหาย นิดพบ กุญแจ เป็นต้น

ครั้งที่ห้าในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ เพลงที่อัดเสียงในครั้งนี้เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้ามงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ “เพลงปลุกไทยและเพลงเทิดพระเกียรติพระรามหก” เพื่อสดุดีพระองค์ท่าน ผู้ประพันธ์คือ “เพชรรัตน์” ซึ่งเคยเป็น

มหาดเล็กในพระองค์ การอัดเสียงครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีการอัดเพลงพื้นเมือง คือ เพลงซอจากจังหวัดเชียงใหม่

ครั้งที่หกในปี พ.ศ. ๒๔๔๑ เพลงที่อัดคนนอกจากเป็นเพลงไทยสากลของกรมศิลปากร กรมโฆษณา กรมพลศึกษาแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งสำคัญที่แผ่นเสียงตรากระต่ายได้อัดเสียงเพลงไทย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นหลักสูตรสำหรับสอนนักเรียนให้ขับร้องตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ ผู้ขับร้องคือ “หลวงเสียงเสนาะภรณ์” ซึ่งเป็นครูสอนร้องเพลงไทยของกรมศิลปากร

ครั้งที่เจ็ดในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ การดำเนินการอัดเสียงของแผ่นเสียงตรากระต่ายได้ขยายวงกว้างออกไปอีก คือนอกจากจะอัดเพลงไทยเดิมไทยสากลแล้ว ยังอัดแผ่นเสียงเพลงพื้นเมืองครบทั้ง ๔ ภาค คือ เพลงซอเมืองเชียงใหม่ เพลงหมอลำหมอแคน เพลงน้อย ลำตัด และเพลงหนังตะลุงมโนhra

ครั้งที่แปดในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ซึ่งเป็นยุคฟื้นฟูศิลปะของไทย เพลงที่อัดในครั้งนี้จึงเป็นเพลงจากละครอิงประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากร เช่น เรื่องศึกถลาง เจ้าหญิงแสนหวี มหาเทวี และเรื่องอื่นๆ ระยะนั้นเป็นระยะที่สงครามโลกครั้งที่สองเริ่มคืบคลานใกล้ประเทศไทยมากขึ้นทุกที เพลงที่อัดเสียงเพื่อให้คนไทยรักชาติ คือเพลงปลุกใจ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบทประพันธ์ของหลวงวิจิตรวาทการและคนอื่นๆ เพลงที่อัดเสียงในครั้งนี้ เช่น เพลงตื่นเถิดชาวไทย เลือดไทย ถิ่นไทย รักชาติ แนวนหน้าแวนหลัง มาร์ชไทยสามัคคี ยุวชนทหาร ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อปลุกใจคนไทยไม่ให้ประมาทและมีความสามัคคีกัน

การอัดแผ่นเสียงตรากระต่ายหยุดชะงักตอนสงครามโลกครั้งที่สองและสงครามมหาเอเชียบูรพา และท่านได้กลับมาเริ่มอัดเสียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นต้นมา ระยะนี้นาย ต.เจ็กชวนได้ติดต่อกับโรงงานในประเทศอังกฤษ ทางโรงงานได้ส่งนายช่างวิศวกรมาอัดเสียงให้แผ่นเสียงตรากระต่ายเอง นายช่างที่มาได้แก่ นายแฟรงค์ชาวน์ ชาวอังกฤษ นายยอห์น เฮยวูด ชาวอังกฤษ นายโทโลมอน ชาวอินเดีย เป็นอาทิ และบุคคลที่ควรกล่าวถึงเป็นอย่างมาก เพราะท่านเป็นผู้สนับสนุนและช่วยเหลือนาย ต.เจ็กชวนในด้านการอัดเสียงและการผลิตแผ่นเสียงเป็นอย่างมากคือ นายเอช เลสลีย์ วิลสัน ผู้อำนวยการแห่งสหบริษัท อี.แอม.ไอ ในประเทศอินเดีย ประเทศจีน และเอเชียอาคเนย์ จนนาย ต.เจ็กชวนให้สมญานามท่านว่า “ผู้คุ้มชูกระต่าย”

การอัดเสียงตรากระต่ายครั้งประวัติศาสตร์ คือการอัดเสียง**ครั้งที่ ๙** ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ แผ่นเสียงตรากระต่ายได้รับพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ให้อัดเพลงพระราชนิพนธ์ดนตรีล้วน คือสายฝนและยามเย็น เพื่อใช้สำหรับงานลีลาศ เพลงสายฝนเป็นเพลงพระราชนิพนธ์จังหวะวอลซ์ เพลงยามเย็นเป็นเพลงพระราชนิพนธ์จังหวะสโลว์ ทั้งสองเพลงนี้บรรเลงโดยหัดสนดริวงใหญ่ ซึ่งมีนารถ ถาวรบุตรเป็นผู้ลำดับเพลง เพลงพระราชนิพนธ์ดังกล่าวและเพลงอื่นๆ ออกจำหน่ายเป็นวงที่ ๕๒ ซึ่งตรงกับการผลิตแผ่นเสียง “ตรากระต่าย” มีอายุบรรจบครบ ๒๕ ปีพอดี คือปี พ.ศ. ๒๔๙๒ รายได้จากการจำหน่ายเพลงพระราชนิพนธ์แบ่งกำไรสุทธิ ๕๐% ส่งไปบำรุงโรงพยาบาลยานันทมหิดล จังหวัดลพบุรีทุกครั้ง และท่านได้ช่วยเหลือกิจการต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนและบ้านเมือง การนี้ทำให้ท่านได้รับตราตั้งให้ทาง ต.เง็กชวน นั้นส่วนจำกัด เป็นผู้จำหน่ายสินค้าประเภทเครื่องเสียงกับแผ่นเสียงและอื่นๆ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กล่าวคือท่านได้รับพระราชทานตราครุฑเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ และท่านก็ได้จัดงานฉลองใหญ่ในปลายปีนั้น

นอกจากนี้แผ่นเสียงตรากระต่ายยังผลิตเพลงนาฏดนตรีของคณะเกษรนาฏของ สนิท เกษรนั่น เรื่อง **ฟ้าพยับหมอก** คณะสุชิน เทวะผลิน เรื่อง **เหรียญมรดก** ละครชาติตรีของคณะลม่อม อิศรางกูร เรื่อง **พระรดและหุ่นกระบอก** เรื่อง **พระอภัยมณี** ละครยอย ของคณะเกษรนาฏ เรื่อง **ดาราอัศวิน** คณะปัญญาพล แสดงโดย สุคนธ์ คิวเหลี่ยม เรื่อง **ขี้เมาขึ้นโฮเต็ล** เพลงไทยเดิม ขับร้องโดยนายเหนียว ตรีพันธ์ คือ เพลงเขมรไทรโยค บุหลัน ตับจูล่ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังผลิตแผ่นเสียงเพลงที่ใช้ในพิธีการต่างๆ ได้แก่ เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี มหาฤกษ์ มหาชัย ทำขวัญนาค ฯลฯ อีกทั้งยังผลิตเพลงพื้นบ้านได้แก่ ลำตัด เพลงฉ่อย ของคณะนายบุญชู วงศ์ไทยด้วย ในการอัดเพลงตรากระต่ายจำหน่าย นาย ต.เง็กชวนจัดพิมพ์ **พินิตยสารชุมนุมเพลง** ประกอบด้วย เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแผ่นเสียง ตั้งแต่การอัดเสียง การขึ้นแม่พิมพ์ การขึ้นแผ่นเสียง การขึ้นกล่องเสียง

ବନ୍ଧୁଗଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ଆଜିର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରଭାତ ସ୍ମୃତି ସହିତ ସ୍ୱାଗତ ।

เพลง มีเนื้อเพลงซึ่งออกจำหน่ายในวงดนตรีนั้นๆ ดีพิมพ์อยู่ด้วย เช่น วงที่ ๕๔ มีเพลงวิมานทะเลสาบ ทำนองโดย สรี ยงยุทธ

ประพันธ์โดย แก้ว อัจฉริยะกุล ร้องโดย มัณฑนา โมรากุล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี

นวนิยายตีพิมพ์ในนิตยสารดังกล่าว เช่น **เรื่องแล้วแต่พรหมลิขิต** ของเชาวน สังข์สวัสดิ์ **ธารแห่งความรัก** ของรัตนา อมัตริตัน และนาย ต.เจ็กชวน ธันวารชร ยังเป็นผู้เขียนคอลัมน์ "ผู้รวบรวม" โดยใช้นามปากกา ต.ธันวารชร

ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๗ นาย ต.เจ็กชวน แห่งห้างหุ้นส่วนจำกัด ต.เจ็กชวน ได้มุ่งผลิตเฉพาะเพลงนาฏศิลป์ไทย เช่น ละครพันทางเรื่องพระลอ ตอนปู่เจ้าเรียกไก่ พระลอตามไก่ พระลอเข้าสวน แม่บทเล็ก ฉุยฉายพราหมณ์ อีเหินารำกริช รจนาเสียงพวงมาลัย ฯลฯ ซึ่งขับร้องโดยครูอุษา สุคันธมาลัย (ครูทับ บุญญรัตพันธุ์) บรรเลงโดยวงปี่พาทย์ของครูพริ้ง ดนตรีรส ซึ่งเป็นครูสอนดนตรีไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร นอกจากนี้ยังผลิตเพลงร่ำวงมาตรฐาน เพลงพระราชานิพนธ์ของรัชกาลที่ ๖ เรื่องวิภาวดีพระสมุทร เป็นต้น เพลงนาฏศิลป์ไทยเพลงสุดท้ายที่ท่านอัดแผ่นเสียงได้แก่ เพลงพ่อนสาวไหมออกจำหน่ายปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นับได้ว่านาย ต.เจ็กชวนเป็นพ่อค้า "ผู้อุทิศตัวเองเพื่อการดนตรีไทยตราบนวาระสุดท้ายของชีวิต" (วิทยา วิทยานวนคุณ และศิลป์ ไกรพิชัย, ผู้รวบรวม ๒๕๒๖, น. ๑๐)

ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นาย ต.เจ็กชวน ธันวารชร ได้ปรับปรุงตกแต่งบ้านเลขที่ ๔๔/๑ ถนนพระสุเมรุ บางลำพู พระนคร และห้างหุ้นส่วนจำกัด ต.เจ็กชวนใหม่ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ท่านได้จัดงานเลี้ยงเนื่องในวาระที่ท่านมีอายุครบ ๘๐ ปี ในงานดังกล่าวได้เชิญ ญาติ มิตร ผู้ที่เคยร่วมงานครั้งทำหนังสือ มาร่วมชมการแสดงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร เรื่องพระลอ ตั้งแต่ตอนปู่เจ้าเรียกไก่ พระลอตามไก่ และพระลอเข้าสวน ซึ่งฝึกซ้อมและควบคุมการแสดงโดยคุณแม่เจ๊ลาย ศุขะวณิช บรมครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ฯ และภายหลังได้รับแต่งตั้งเป็นศิลปินแห่งชาติ ในงานนี้นายเชื้อ อินทรทุด ซึ่งเป็นบุคคลและกำลังสำคัญในด้านการพิมพ์หนังสือประจักษ์มือขวาของนาย ต.เจ็กชวน ธันวารชร มาตลอดได้ประพันธ์กลอนอวยพรเขียนด้วยลายมือของท่านเอง ดังนี้

นาย ต.เจ็กชวนคือคุณชวน ธันวารชร
ประกอบกิจการพาณิชย์การหลายด้านไว้

นามก่าจรเกียรติกำจ่ายมาหลายสมัย
ในกรุงไทยปรากฏอยู่มิรู้วาย

ด้านหนังสือเนตรนารีเป็นศรีหนังสือ	ด้านงานเลี้ยงเลี้ยงสื่อคือตรากระต่าย
ด้านประดิษฐ์ศิลปะประภวตลาย	ให้แพร่หลายลิขิตวิจิตรบรรจง
ด้านกุศลสาธารณะไมละเว้น	มุ่งบำเพ็ญเห็นกุศลส่ง
อายุครบแปดสิบปีก็ดำรง	ชีวิตรื่นเริงนงคงทนมา
คล้ายบารมีบริสุทธิ์พุทธธรรมสงฆ์	เทพยทูกองค์ทรงพิทักษ์อารักขา
ให้อยู่เย็นเป็นสุขทุกเวลา	ปรารถนาสิ่งใดสมใจเทอญ

งานเลี้ยงดังกล่าวประดุจเป็นงานเลี้ยงอำลาญาติ มิตร และผู้ที่เคยร่วมทำกิจการของท่านมาตั้งแต่ต้น เนื่องจากปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๓ แม้ท่านจะเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของท่านเป็นอย่างดี แต่ด้วยเหตุที่ท่านได้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดอย่างรุนแรง ท่านจึงจากไปอย่างสงบเมื่อเวลา ๑๙.๕๐ น. วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๓ ณ โรงพยาบาลศิริราช สิริรวมอายุได้ ๘๑ ปี ได้รับพระราชทานเพลิงศพเป็นเกียรติ โดยนายสัญญาธรรมศักดิ์ เป็นประธาน ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยารามในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

นับได้ว่านาย ต.เจ๊กชวน อันวารชร เป็นพ่อค่านักธุรกิจสมัยเก่าที่มีความรักความผูกพันกับการทำหนังสือจนได้สมญานามว่าเป็น “เจ้าแห่งหนังสือเรื่องภาพยนตร์” และสนใจเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยจนได้สมญานามเป็น “พ่อค้าผู้อุทิศตัวเพื่อการดนตรีนาฏศิลป์ไทยและเพลงพื้นบ้านไทยทุกภาค” จนวาระสุดท้าย นาย ต.เจ๊กชวนจึงถือเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่ยาวชนไทยรุ่นหลังๆ ควรศึกษาชีวประวัติของท่าน เพราะท่านเป็นผู้รักศิลปะไทยและความเป็นไทย แม้ท่านจะเป็นลูกครึ่งจีนไทยก็ตาม แต่ท่านก็ได้ทำคุณงามความดีให้แก่ประเทศไทยอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่านจนได้รับพระราชทานนามสกุล “อันวารชร” จากพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภยเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้รับพระราชทานตราตั้ง (ตราครุฑ) ในฐานะ “ผู้แทนจำหน่ายสินค้า” ประเภทเครื่องหีบเลี้ยงกับแผ่นเสียงและอื่นๆ ในนามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

บรรณานุกรม

- เจ๊กชวน อันวารชร, เจ้าของและผู้รวบรวม. (๒๕๙๓). *สมุดอนุสรณ์ของกระต่าย ๒๕ ปี*. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรนิติ.
- ต.เจ๊กชวน, เจ้าของ. (๒๕๖๖). *จะคุณนางให้ดูแม่*. เรียบเรียงจากภาพยนตร์เรื่อง Enlighten Thy Daughter. โดย แมวคราว. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรศรีสวัสดิ์.

ต.เจ็กชวน, เจ้าของ. (๒๕๖๖). *หอดบัง*. เรียบเรียงจากภาพยนตร์เรื่อง Riden Wild โดย สมจินตนา. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรศรีสวัสดิ์.

_____. (๒๕๖๖). *หัวใจมนุษย์*. เรียบเรียงจากภาพยนตร์เรื่อง Human Harts โดย เจ้าเงาะ. พระนคร: โรงพิมพ์โพธิ์วรรณวิทย์.

_____. (๒๕๗๐). *กรรมแห่งความรัก*. โดย กุหลาบขาว. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรนิติ.

ต.เจ็กชวน ธันวารชร, เจ้าของและผู้รวบรวม. ๒๕๙๖. *นิตยสารชุมนุมเพลงอันดับที่ ๑๐: ฉบับที่ระลึกครบรอบ ๑ พระราชของสมเด็จพระเจ้าฟ้าชายวชิราลงกรณ์*. พระนคร: โรงพิมพ์เอกการพิมพ์.

_____. (๒๕๙๖). *นิตยสารชุมนุมเพลงอันดับที่ ๑๑*. ธนบุรี: โรงพิมพ์ตลาดพลู.

_____. (๒๕๙๗). *นิตยสารชุมนุมเพลงอันดับที่ ๑๒: ฉบับที่ระลึกครบรอบ ๕ พระราชของเจ้าฟ้าหญิงอุบลรัตนราชกัญญา*. พระนคร: ฉันทเจริญการพิมพ์.

ต.เจ็กชวน ธันวารชร, ผู้จัดพิมพ์. (๒๕๙๗). *บทละครครั้งเครื่อง กนกนารี ของแม่ระเบียบ [เชื้อ อินทรทูต]*. พิมพ์เพื่อให้ละครคณะนาครบรรเทงออกแสดงเพื่อเก็บเงินสร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์. พระนคร: [ม.ป.พ.].

ต.เจ็กชวน, ผู้แปล. (๒๕๗๖). *เนตรนารี*. พระนคร: โรงพิมพ์อั่วแซ.

วิทยา วิทยอำนาจคุณ และศิลป์ ไกรพิชัย, ผู้รวบรวม. (๒๕๒๖). *คนจีน ๒๐๐ ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร*. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].

ส. บุญเสนอ [เสาว์ บุญเสนอ]. (๒๕๕๔). *ตามรอยลายสือไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: บริษัทธนบรรณจัดจำหน่ายจำกัด.

เอก ธันวารชร, บรรณาธิการ. (๒๕๑๔). *อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นาย ต. ธันวารชร (บ.พ.)*. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].

เอกคุณ [เอนก นาวิกมูล]. (๒๕๒๖). “นาย ต.เจ็กชวน คนจีนกับดนตรีไทยเดิม.” *คนจีน ๒๐๐ ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร*. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].

เอนก นาวิกมูล. (๒๕๕๒). “นาย ต.เจ็กชวน.” *ชายชาวสยาม (Siam Men)*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.